

Full diocesà

19 de juny del 2022

p4 i p5 —Dia de la Caritat: les dades de l'acció de Càritas Diocesana

p7 —Pentecosta sagnant: atemptat en una església catòlica nigeriana



Celebració del Corpus a Aiguafreda

En l'origen de la festa de Corpus

Santa Juliana de Lieja (s. XII) fou una figura femenina que, amb el seu gran fervor, va contribuir a la institució d'una de les solemnitats litúrgiques més importants de l'any, la de Corpus Christi. Benet XVI dedicà a la seva figura una catequesi.

La religiosa belga va néixer en un context de gran fervor eucarístic, reacció a l'heretgia de Berenguer de Tours, que poc temps abans havia negat la presència real de Crist en l'Eucaristia. Juliana mostrava, des de l'inici, una propensió especial a la contemplació.

A l'edat de setze anys va tenir una primera visió, que després es repetí diverses vegades en les seves adoracions eucarístiques. La visió presentava la lluna en amb una franja fosca que la travessava diametralment. El Senyor li va fer comprendre el significat del que l'aparició. La lluna simbolitzava la vida de

l'Església sobre la terra; la línia opaca representava, en canvi, l'absència d'una festa litúrgica, per a la institució de la qual es demanava a Juliana que es comprometés de manera eficaç; una festa en la qual els creients poguessin adorar l'Eucaristia per augmentar la seva fe. El bisbe de Lieja va acollir la proposta i celebrà per primera vegada aquesta solemnitat.

Jaume Pantaleó fou arxidiaca a la mateixa ciutat, va conèixer santa Juliana i posteriorment, quan es convertí en el papa Urbà IV, convertí la festa de Corpus Christi en precepte universal, i ell mateix donà exemple celebrant-la solemnement a la ciutat on vivia, Orvieto (Itàlia), que havia estat marcada per un famós miracle eucarístic. Urbà IV va demanar a sant Tomàs d'Aquino que escrivís els textos per a l'ofici litúrgic de la festa, textos que es continuen usant fins al dia d'avui.

«En aquells dies, Melquisedec, rei de Salem, portà pa i vi»

El Cos i la Sang de Crist / Cicle C

Lectura del llibre del Gènesi

En aquells dies, Melquisedec, rei de Salem, portà pa i vi. Com que era sacerdot del Déu Altíssim, beneí Abram amb aquestes paraules: «Que el Déu Altíssim, creador del cel i de la terra, beneeixi Abram. Beneït sigui el Déu Altíssim, que ha posat a les teves mans els teus adversaris.» I Abram li donà el delme de tot el botí. (14,18-20)

Salm responsorial

«Ets sacerdot per sempre,
com ho fou Melquisedec.»
[109]

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint

Germans, aquesta tradició que jo he rebut i que us he transmès a vosaltres ve del Senyor; Jesús, el Senyor, la nit que havia de ser entregat prengué el pa, i, dient l'acció de gràcies, el partí i digué: «Això és el meu cos, ofert per vosaltres. Feu això per celebrar el meu memorial.» Igualment prengué el calze, havent sopat, i digué: «Aquest calze és la nova aliança segellada amb la meva sang. Cada vegada que en beureu, feu-ho per celebrar el meu memorial.» Així, doncs, cada vegada que mengeu aquest pa i beveu aquest calze anuncieu la mort del Senyor fins que torni. (11,23-26)

Lectura de l'evangelí segons sant Lluc

Un dia Jesús parlava del regne de Déu a la gent i curava els qui en tenien necessitat. Veient que començava a fer-se tard, els dotze anaren a dir-li: «Acomiadeu la gent. Que vagin a passar la nit als pobles o a les masies del voltant, i puguin trobar-hi queviures; aquí és un lloc despoblat.» Jesús els digué: «Doneu-los menjar vosaltres mateixos.» Ells respongueren: «Només tenim cinc pans i dos peixos. ¿Hem d'anar nosaltres mateixos a comprar menjar per tota aquesta gentada?» Tots plegats eren uns cinc mil homes. Ell digué als deixebles: «Feu-los seure en grups de cinquanta.» Els deixebles ho feren i tothom s'assegué. Jesús prengué els cinc pans i

els dos peixos, alçà els ulls al cel, els beneí, els partí i els donava als deixebles perquè els servissin a la gent. Tothom en menjà tant com volgué i recolliren dotze coves de les sobres. (9,11b-17)

«Jesús prengué els cinc pans i els dos peixos, alçà els ulls al cel, els beneí, els partí i els donava als deixebles perquè els servissin a la gent. Tothom en menjà tant com volgué i recolliren dotze coves de les sobres»

Corpus

Carles Riera i Fonts, pvrre.

Una de les gràcies de ser cristians és que podem expressar-nos mitjançant signes sensibles i alhora sagrats (sagraments). Participant de l'eucaristia, degustant el pa i el vi, estem en comunió amb Jesús i fem palesa la unió entre nosaltres i amb ell.

Rebem el pa dels àngels, que es converteix en pa dels homes, l'aliment dels pobres, dels servents, dels humils (segons l'himne *Sacris sollemniis*, i concretament la seva estrofa *Panis angelicus...*, atribuït a Tomàs d'Aquino). L'amén en rebre la comunió és l'assentiment a voler formar part del cos de Crist.

Als nostres ulls incrèduls, el miracle multiplicador podria semblar una cosa inversemblant. «L'home cerca l'infinit en el finit, i en aquesta recerca hi ha tota la perillositat i tota la bellesa de la vida humana», escriví el filòsof Raimon Panikkar. Un cristianisme compromès amb la realitat cercarà l'essència transcendent dels fets, el seu sentit pregon.

Provocant-los, Jesús havia dit als deixebles: «Doneu-los menjar vosaltres mateixos.» Ens ho diu també a nosaltres, perquè actualitzem el seu memorial: compartir la vida i celebrar-la, devora l'altar de la paraula i del sacrifici («font i cimal de tota vida cristiana», *Lumen gentium* 11) i devora tothom qui ens necessita.

L'eucaristia és el sagrament de la passió, mort i resurrecció de Jesús, o sigui l'actualització del seu amor envers cada un de nosaltres.



La imatge



Per tal de subvenir les necessitats de la humanitat, Jesús alimenta la multitud que el segueix, ni que sigui en lloc despoblat. Tothom en menjà tant com volgué i recolliren les sobres.

No n'alimentarem tants, però aquest és el camí a prosseguir.

El miracle dels pans i els peixos (1620).
Giovanni Lanfranco



Agenda

Lit. hores: Setmana IV

20 dilluns

— Sant Silveri, papa mr.
— Santa Elia, abadesa
2R 17,5-8.13-15a.18/Salm 59/Mt 7,1-5

21 dimarts

— Sant Lluís Gonzaga, jesuïta
— Sta. Cològia de Barcelona, mercedària
2R 19,9b-11.14-21.31-35a.36/
Salm 47/Mt 7,6.12-14

22 dimecres

— Sant Joan Fischer, cardenal i Tomàs More, mrs.
2R 22,8-13;23,1-3/Salm 118/Mt 7,15-20
Vigília: Jr 1,4-10/Salm 70/1Pe 1,8-12/Lc 1,5-17

23 dijous

— Santa Alícia, mr.
Litúrgicament, el Naixement Sant Joan Baptista
Is 49,1-6/Salm 138/Ac 13,22-26/Lc 1,57-66.80

24 divendres

El Sagrat Cor de Jesús
El Naixement de Sant Joan Baptista
Onom. d'Ivan
Ez 34,11-16/Salm 22/Rm 5,5-11/Lc 15,3-7

25 dissabte

L'Immaculat Cor de Maria
— Sant Guillem, ermità
— Santa Eva, rel
2Cr 24,17-25/Salm 88/Mt 6,24-34

26 Diumenge XIII de durant l'any/cicle C

— St. Josep M. Escrivà de Balaguer, fund.
1R 19,16b.19-21/Salm 15/Ga 5,1.13-18/Lc 9,51-62

Augmenta el nombre de persones i llars ateses per Càritas Diocesana

La Memòria de Càritas



Avui, festa de Corpus, en què l'Església celebra la col·lecta del Dia de la Caritat, és un moment idoni per a presentar les principals dades de l'actuació de Càritas Diocesana, recollides en

la seva Memòria anual, que fou aprovada en l'assemblea general del propi passat 27 de maig.

Ha augmentat el nombre de persones ateses (5.148) i de llars (3.620) respecte a l'any 2020 (5.039 i 3.014 respectivament), així com la despesa econòmica de l'acció social, que passa dels 1.792.559€ del 2020 als 2.166.425 del 2021.

En el 2021 va augmentar el nombre de persones voluntàries: de 904 de l'any anterior a 971.

En aquesta memòria també es recullen les iniciatives que es van posar en marxa durant l'any 2021:

Model diocesà d'acollida i acompanyament

És un model que va ser aprovat pel Consell Diocesà el setembre del 2021. Pretén ser una guia en

l'acollida i acompanyament fonamentats en el model d'acció social de Càritas, alhora que també apunta un camí perquè els projectes d'acollença, acompanyament i atenció a necessitats bàsiques siguin més inclusius i com a objectius l'autonomia i la dignitat de les persones de vulnerabilitat social.

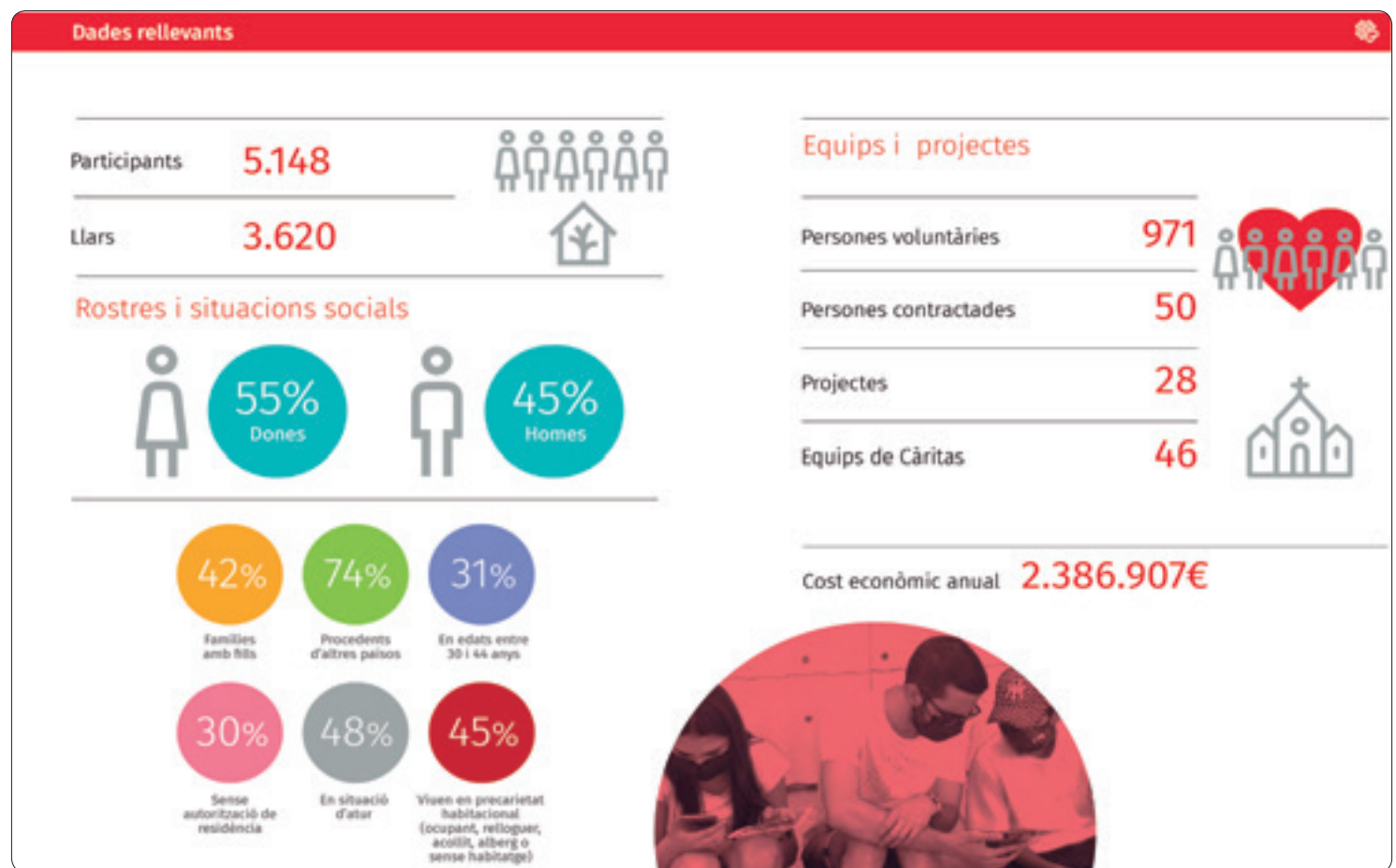
Targetes moneder per a l'alimentació dels acollits en pisos de les Càritas arxiprestals de Vic i d'Igualada.

Implementació del sistema de targetes moneder per a fomentar l'autonomia dels acollits en els pisos, dignificant la cobertura de les seves necessitats d'alimentació.

Voluntariat jove a nivell diocesà

La participació dels joves a la nostra diòcesi ha estat sempre una aposta institucional i durant l'any 2021 s'han posat els mitjans per a impulsar-la a través d'una persona que





lideri un grup de joves motor per a engegar accions en què puguin participar altres joves.

Projecte Tramitem de Càritas parroquial d'Aiguafreda

És un projecte d'ajuda i formació per a la tramitació *on-line* de documentació administrativa. Va adreçat als qui tenen dificultats per a gestionar documents oficials degudes a problemes d'idioma, de formació o de connectivitat. Hi col·laboren els Serveis Socials dels Ajuntaments d'Aiguafreda i de Sant Martí de Centelles.

Projecte On Anem de Càritas parroquial de Vacarisses

Es va crear per a donar resposta a l'aïllament social i solitud de gent gran del municipi que viuen soles, facilitant-los activitats grupals i de lleure amb l'objectiu que trobin a Càritas un punt de trobada i relació amb els altres, amb tot el que això implica per

al seu benestar emocional. Aquest projecte és organitzat i dut a terme per voluntaris.

Curs d'empoderament a dones migrades a Càritas interparroquial de Ripoll

Han estat tres mòduls formatius dirigits a dones que han viscut processos migratoris i que resideixen a Ripoll. Eren dones vinculades d'una manera o altra als recursos o serveis del territori. Aquests mòduls han estat gestionats per Càritas Ripoll, però treballats pels agents d'Acollida del Consorci de Benestar Social del Ripollès.

Mentoria jove. Projecte enfocat al lleure

Relaciona estudiants universitaris o de grau superior amb nois i noies de secundària en risc d'abandonament escolar o en situació de vulnerabilitat a fi d'acompanyar-los en el procés de desenvolupament social i personal.

Creix la despesa de l'acció social, que sobrepassa els dos milions d'euros



La Pastoral de la Salut es troba per parlar de l'eutanàsia

La jornada sobre «Dignitat al final de la vida i eutanàsia» va aplegar al voltant de 115 persones al Caixa-Fòrum. Una jornada que va deixar molt bones sensacions i que comptà amb doctors especialitzats en cures pal·liatives, així com catedràtics i professors de dret. Va presentar la trobada Mn. Manuel Bajo, coordinador del Secretariat interdiocesà de Pastoral de la Salut. «L'Església sempre ha insistit en el valor sagrat de la vida, de manera especial en els moments de més feblesa i vulnerabilitat», comentà a l'inici de la seva intervenció.

La directora del Secretariat Diocesà de Pastoral de la Salut de l'arquebisbat de Barcelona, Carmen Benito, fou l'encarregada de clausurar una jornada que va servir per

a «prendre consciència i sensibilitzar-nos a realitzar la labor d'acompanyar aquells que estan en el procés final de la seva vida. Davant un tema tan complex com és el de la "mort digna", que presenta un gran ventall de possibles interpretacions personals i ideològiques, aquesta jornada ha pretès aclarir conceptes i ajudar els nostres agents de pastoral en la seva formació». Uns objectius que es van complir amb escreix i que són: «Buscar el sentit del sofriment, acompanyar i reconfortar el malalt en la seva etapa final de vida, omplir d'esperança el moment de la mort, acollir i sostenir la seva família i sers estimats i il·luminar la tasca dels professionals de la salut i agents de pastoral que els acompanyen.»

XXI Jornades de Responsables de Catequesi

De l'1 al 2 de juliol al Seminari de Barcelona tindran lloc les XXI Jornades de Responsables de Catequesi (en l'àmbit parroquial, arxiprestal o diocesà), sota el lema «Acompanyar als qui acompanyen». Hom vol donar eines per a ser acompanyants dels altres catequistes, ja que les jornades van adreçades a la figura tan necessària en una parròquia com és el coordinador o responsable de la catequesi, que pot ser el mateix rector o vicari o bé un catequista. Enguany també s'ofereix la jornada en modalitat telemàtica.

Inscripcions:

Entreu a la web del SIC (www.sic-catequesi.cat)
Fins al 22 de juny.



Massacre en una església de Nigèria

Redacció

La diada de la Pentecosta va ser sagrant a l'església catòlica de Sant Francesc Xavier de la ciutat d'Owo, al sud-oest de Nigèria, fet obviat en la majoria dels mitjans de comunicació.

Al final de la missa del diumenge, sempre festiva i acompanyada de molts cants, un grup armat va entrar a l'església plena de fidels i començà a disparar i a llençar bombes. La festa de Pentecosta va ser interrompuda per un atac terrorista imprevist contra catòlics desarmats que pregaven. Hi hagué almenys cinquanta morts, incloent-hi diversos infants.

En fugir, els terroristes van segrestar alguns catòlics. Fins ara, ningú no ha reivindicat la responsabilitat de l'atac. Owo, una ciutat de més de 200.000 habitants, es troba a l'estat d'Ondo, habitada majoritàriament per iorubes, població animista que es

va convertir al cristianisme durant el segle XIX.

El bisbe d'Ondo va fer una crida a la calma i a continuar pregant per la pau. Hi ha un fort estat de tensió, perquè cada vegada existeix més violència al país, fomentada per grups armats i terroristes que ataquen cristians. Fa una setmana, el líder de l'Església metodista nigeriana va ser segrestat juntament amb dos pastors al sud-est del país.

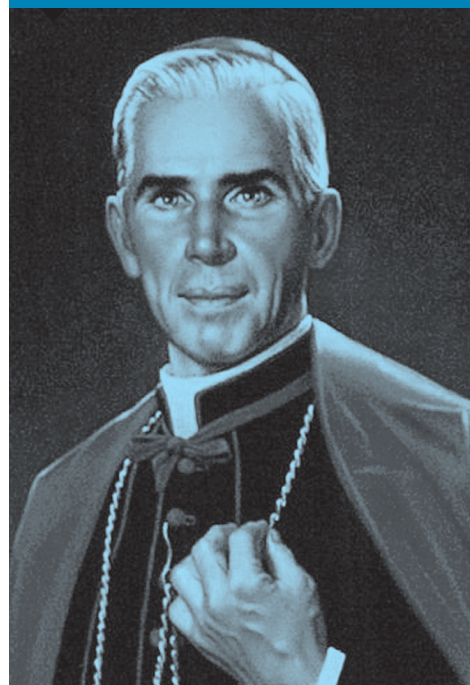
La sensació de les comunitats cristianes (catòliques i també anglicanes i protestants) és que les autoritats centrals i regionals no persegueixen efectivament el terrorisme contra els cristians, sinó que permeten una situació de quasi impunitat. Boko Haram, els grups d'Estat Islàmic i altres grups terroristes i criminals fan que la vida sigui insegura a causa d'una barreja de motivacions religioses i ètniques.



El llibre

El mundo, el alma y las cosas

Fulton Sheen



Editorial Rialp

260 pàgines

17 euros

Aquest llibre és el segon de dos que recullen les intervencions televisives de l'autor en el seu programa «La vida val la pena», que va obtenir trenta milions d'espectadors i un premi Emmy al personatge més influent de la televisió americana.

Després de Déu i l'home, el text tracta sobre l'amor i el sexe, els manaments, el més enllà, l'oració i els sagraments. No falten tampoc unes lúcides consideracions sobre el principi femení de la religió.



Retorna la processó de Corpus

Romà Casanova, bisbe de Vic



Després de dos anys d'impossibilitat a causa de la pandèmia, aquest any sí que la processó del dia de Corpus, pels carrers i places de les nostres ciutats i pobles, serà possible. Sí, però, que durant aquest parèntesi vam celebrar la festa amb processó per l'interior dels temples o fent altres actes d'adoració eucarística. Tanmateix, hem d'acceptar que les processons no acaben de quallar, entre nosaltres. Comparant la tradició multisecular d'expressió pública de fe cristiana, de forta presència en totes les nostres poblacions, el moment actual denota un trencament, no pas suplert per altres expressions semblants. Els cristians, si més no en les manifestacions públiques de la nostra fe, hem com desaparegut.

La processó a la catedral hauria de ser també la pròpia dels fidels de la diòcesi que no en tenen en els seus pobles o ciutats

Hi ha una realitat evident que hem d'assumir: ja no som un poble de cristiandat. El percentatge dels qui es confessen cristians catòlics va baixant, la qual cosa no permet que en molts llocs es pugui fer una processó digna, com ha de ser la de la festa de Corpus. Tot i això, encara que els catòlics siguem menys que en altres moments de la història, res no ens pot impedir de fer professió pública de la nostra fe de manera respectuosa, digna i humil. La celebració de la processó de Corpus a la catedral de Vic hauria de ser per a tots els fidels de la diòcesi que no tenen processó en els seus pobles o ciutats la «seva» processó. Necessitem expressar públicament la nostra fe. Els nostres coetanis necessiten Crist, el qual no podran descobrir sense el nostre testimoni.

La festa de *Corpus Christi* inclou també un altre testimoni explícit: Corpus és el dia de la caritat fraterna.



La caritat que brolla de la celebració de l'Eucaristia, en aquesta diada, té una destinació concreta: el suport a Càritas. La caritat de la comunitat cristiana feta institució és Càritas. Donar suport amb els nostres donatius a aquesta institució equival a palesar la comunió i caritat que hi ha entre els membres de l'Església. Els reptes que té al davant Càritas arreu del bisbat són grans: pobresa crònica en persones i famílies, suport als refugiats i emigrants, ajut als infants i ancians més vulnerables... Que l'expressió pública de la fe en la presència real de Crist en el sagrament de l'Eucaristia vagi acompanyada de la caritat envers els més necessitats. I, al mateix temps, que l'acció de caritat sàpiga anar a la font de la qual brolla: Crist, el Pa de vida, aliment de caritat i de comunió.

